

ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΗ ΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΗ Ο-0058/06

σύμφωνα με το άρθρο 108 του Κανονισμού

υποβολή: Luis Yañez-Barnuevo García, Miguel Martínez Martínez, Carlos Carnero González, Willy Meyer Pleite, Raúl Romeva i Rueda, Ignasi Guardans Cambó, Josu Ortuondo Larrea, Bernat Joan i Marí, Inés Ayala Sender, Maria Badia I Cutchet, Enrique Barón Crespo, Joan Calabuig Rull, Rosa Díez González, Bárbara Dührkop Dührkop, Iratxe García Pérez, David Hammerstein Mintz, Antonio Masip Hidalgo, Manuel Medina Ortega, Emilio Menéndez del Valle, Javier Moreno Sánchez, Rosa Miguélez Ramos, Raimon Obiols i Germà, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Teresa Riera Madurell, María Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, María Sornosa Martínez, Elena Valenciano Martínez-Orozco, André Brie, Evelyne Gebhardt, Lissy Gröner, Klaus Hänsch, Karin Jöns, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Helmut Kuhne, Heinz Kindermann, Constanze Krehl, Jo Leinen, Erika Mann, Helmuth Markov, Tobias Pflüger, Bernhard Rapkay, Heide Rühle, Martin Schulz, Frithjof Schmidt, Feleknas Uca, Ralf Walter, Sahra Wagenknecht, Gabriele Zimmer, Jörg Leichtfried, Hannes Swoboda, Karin Scheele, Johannes Voggenhuber, Philippe Busquin, Véronique De Keyser, Mia De Vits, Alain Hutchinson, Marc Tarabella, Adamos Adamou, Kyriacos Triantaphyllides, Ole Christensen, Poul Rasmussen, Vladimír Maňka, Borut Pahor, Mojca Drčar Murko, Toomas Ilves, Andres Tarand, Kader Arif, Marie-Hélène Aubert, Jean-Luc Bennahmias, Pervenche Berès, Guy Bono, Marie-Arlette Carlotti, Françoise Castex, Jean Cottigny, Harlem Désir, Anne Ferreira, Jean-Claude Fruteau, Catherine Guy-Quint, Jacky Henin, Pierre Moscovici, Gérard Onesta, Bernard Poignant, Marie-Line Reynaud, Catherine Trautmann, Gilles Savary, Yannick Vaugrenard, Bernadette Vergnaud, Francis Wurtz, Satu Hassi, Henrik Lax, Reino Paasilinna, Esko Seppänen, Stavros Arnautakis, Katerina Batzeli, Panagiotis Beglitis, Stavros Lambrinidis, Diamanto Manolakou, Dimitrios Papadimoulis, Nikolaos Sifunakis, Georgios Toussas, Marilisa Xenogiannakopoulou, Alexandra Dobolyi, Szabolcs Fazakas, Zita Gurmai, Gyula Hegyi, Edit Herczog, Csaba Tabajdi, Proinsias De Rossa, Mary McDonald, Vittorio Agnoletto, Giovanni Berlinguer, Giusto Catania, Giovanni Fava, Donata Gottardi, Umberto Guidoni, Lilli Gruber, Luisa Morgantini, Roberto Musacchio, Pasqualina Napolitano, Marco Rizzo, Guido Sacconi, Mauro Zani, Nicola Zingaretti, Aloyzas Sakalas, Robert Goebbels, John Attard-Montalto, Louis Grech, Joseph Muscat, Thijs Berman, Sophia in 't Veld, Joost Lagendijk, Kartika Liotard, Edith Mastenbroek, Erik Meijer, Margrietus van den Berg, Jan Wiersma, Genowefa Grabowska, Bogusław Liberadzki, Józef Piniór, Francisco Assis, Luis Capoulas Santos, Paulo Casaca, Manuel dos Santos, Edite Estrela, Emanuel Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Ana Gomes, Pedro Guerreiro, Joel Hasse Ferreira, Jamila Madeira, Miguel Portas, Sérgio Sousa Pinto, Michael Cashman, Richard Corbett, Bairbre de Brún, Robert Evans, Richard Howitt, Glenys Kinnock, Caroline Lucas, David Martin, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Peter Skinner, Terence Wynn, Richard Falbr, Jaromír Kohlíček, Jiří Maštálka, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Libor Rouček, Daniel Stroj, Jan Andersson, Carl Schlyter, Jonas Sjöstedt, Eva-Britt Svensson, Åsa Westlund, Johan Van Hecke, Panayiotis Demetriou, Marios Matsakis, Marie Isler Béguin, Alain Lipietz, Marco Cappato, Lidia Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Pierre Schapira, Justas Paleckis, Riitta Myller, Giovanni Pittella, Bernadette Bourzai, Gary Titley, Vincenzo Lavarra, Neena Gill, Martine Roure, Glyn Ford, Alfonso Andria, Lapo Pistelli, Tatjana Ždanoka και Bronisław Geremek

προς το Συμβούλιο

Θέμα: Καταδίκη του καθεστώτος του Φράνκο κατά τη συμπλήρωση 70 χρόνων από το φρανκικό πραξικόπημα

Εφέτος συμπληρώνονται 75 χρόνια από την ανακήρυξη της Πης Ισπανικής Δημοκρατίας και 70 χρόνια από τη φασιστική εξέγερση της 18ης Ιουλίου, η οποία ανέτρεψε τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση και οδήγησε σε έναν εμφύλιο πόλεμο που κατέληξε κατόπιν σε μια αιματηρή δικτατορία διάρκειας 40 ετών. Το δικτατορικό καθεστώς που εδραιώθηκε δια των όπλων, με τη βοήθεια και τη συμμετοχή της ναζιστικής Γερμανίας και της φασιστικής Ιταλίας, και είχε επικεφαλής τον Στρατηγό Φράνκο, έμελλε να έχει ως συνέπεια, μεταξύ των άλλων καταστροφικών του επιπτώσεων για τον

ισπανικό λαό, το γεγονός ότι η Ισπανία καθυστέρησε επί δεκαετίες την ενσωμάτωσή της στο σχέδιο ευρωπαϊκής οικοδόμησης, το οποίο κατέληξε στη σημερινή ΕΕ.

Η υποδειγματική δημοκρατική μετάβαση του 1978-1982 εμπνεύστηκε εν μέρει από τις αξίες και τα ιδεώδη της Πης Ισπανικής Δημοκρατίας. Μέχρι σήμερα δεν έχουν αποκατασταθεί ηθικά τα θύματα του πραξικοπήματος και της δικτατορίας. Πάνω από εκατό χιλιάδες Ισπανοί δολοφονήθηκαν μεταξύ 1939 και 1975 και μέχρι σήμερα πάνω από 35.000 παραμένουν αγνοούμενοι σε τάφρους και πεδία ολόκληρης της Ισπανίας, μεταξύ δε αυτών και τα λείψανα του μεγάλου ποιητή Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα. Τα βασανιστήρια, οι εκτελέσεις χωρίς δίκη και άλλες μαζικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούσαν συνήθη πρακτική κατά τη μακρά δικτατορία. Μισό εκατομμύριο Ισπανοί αναγκάστηκαν να αυτοεξοριστούν, μεταξύ αυτών και ο κάτοχος Νόμπελ Λογοτεχνίας Χουάν Ραμόν Χιμένες, και εκατοντάδες χιλιάδες φυλακίστηκαν και κλείστηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και εργασίας, το τελευταίο από τα οποία έκλεισε το 1962.

Πρόσφατα, το Συμβούλιο της Ευρώπης ενέκρινε με ευρεία πλειοψηφία πρόταση για μια "διεθνή καταδίκη του φρανκικού καθεστώτος". Πρόκειται για την πρώτη διεθνή καταδίκη του καθεστώτος του Φράνκο. Σχετικά με το ίδιο θέμα, θεωρούμε σημαντικές τις αναφορές που γίνονται στην έκθεση Takkula επί της προτάσεως απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του προγράμματος «Πολίτες και Ευρώπη» για την περίοδο 2007-2013 προκειμένου να προωθηθεί η ενεργός άσκηση της ιδιότητας του ευρωπαίου πολίτη, και οι οποίες αφορούν τα θύματα των δικτατοριών στην Ευρώπη, ανάμεσα στις οποίες βεβαίως εξέχουσα θέση κατέχει δυστυχώς και το φρανκικό καθεστώς στην Ισπανία.

Οι βουλευτές που συνυπογράφουν την παρούσα ερώτηση πιστεύουν ότι σε κανένα κράτος μέλος δεν πρέπει να επανέλθει κάποιο δικτατορικό καθεστώς σαν αυτό που γνώρισε η Ισπανία επί 4 δεκαετίες. Θεωρούμε ότι το πνεύμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνίσταται στο σεβασμό των του κράτους δικαίου και των αρχών της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, θα είχε ακόμη μεγαλύτερο νόημα, αν δεν αποσιωπηθούν οι βαρβαρότητες των ευρωπαϊκών δικτατορικών καθεστώτων.

Προτίθεται το Συμβούλιο να ακολουθήσει τα βήματα της διεθνούς κοινότητας και να προτείνει την καταδίκη του καθεστώτος του Φράνκο σε ευρωπαϊκό επίπεδο και επίσης να εξετάσει την καθιέρωση της ημερομηνίας της 18ης Ιουλίου 2006 ως επίσημης ημέρας καταδίκης του φρανκικού καθεστώτος;

Κατάθεση: 06.06.2006

Διαβίβαση: 07.06.2006

Λήξη προθεσμίας: 28.06.2006